KARTA PRZEDMIOTU

Załącznik Nr 1do Zarządzenia nr 3/07/2020
z dnia 13 lipca 2020 r *w sprawie wzoru karty przedmiotu w Wyższej Szkole Menedżerskiej w Warszawie*

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
PSYCHOLOGIA KOMUNIKACJI	
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	**Wydział Pedagogiki i Psychologii**
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, jednolite studia magisterskie
Profil kształcenia:	Praktyczny
Nazwa specjalności:	-------
Rodzaj modułu uczenia się:	Kierunkowy
Rok / Semestr:	Rok 1/semestr I
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Konsultacje	Egzamin/ zaliczenie	Suma godzin
Studia stacjonarne				24					Z	**24**
Studia niestacjonarne				24					Z	**24**

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	**Metody dydaktyczne**
Wykład	
Konwersatorium	Prezentacja PP, pogadanka, praca indywidualna i w zespołach, dyskusja, burza mózgów, case study analiza materiału filmowego

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU I OBSZARÓW

Lp.	**Opis przedmiotowych efektów uczenia się**	**Odniesienie do efektu kierunkowego**
	Wiedza:	
1.	Student ma pogłębioną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń występujących w sytuacjach codziennych i w odniesieniu do roli komunikacji w zawodzie psychologa	K_W10
	Umiejętności:	
2	Student ma rozwinięte umiejętności interpersonalne. Potrafi nawiązywać kontakt z osobami w różnych kontekstach społecznych, stosując język dostosowany do rozmówcy.	K_U19
	Kompetencje społeczne:	
3	Student podejmując dyskusję posługuje się argumentami merytorycznymi, oceny przedstawia w sposób wyważony, a do wypowiedzi innych osób odnosi się z szacunkiem i uwagą.	K_K06
4	Student jest świadomy wagi poprawnej komunikacji z otoczeniem i możliwości	K_K13

	osobistego wpływu na jej jakość zarówno w sytuacjach społecznych jak i zawodowych	

V. TREŚCI PROGRAMOWE (UCZENIA SIĘ)

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się

Lp.	Ćwiczenia/warsztaty:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
1.	Istota i rodzaje komunikacji. Poziomy komunikowania.	1, 2, 3
2.	Wieloznaczność w komunikacji. Rola komunikacji w praktyce zawodowej psychologa	1, 2, 3, 4
3.	Modele komunikacji.	1, 2, 3
4.	Skuteczne słuchanie. Aktywne słuchanie w relacji psycholog – klient	1, 2, 3, 4
5.	Style komunikacji.	1, 2, 3
6.	Bariery komunikacyjne. Minimalizowanie barier komunikacyjnych w działaniach praktycznych psychologa	1, 2, 3, 4
7.	Informacja zwrotna.	1, 2, 3
8.	Komunikacja niewerbalna i jej elementy.	1,2, 3

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekty uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EUS(Efekt uczenia się)
Wiedza:		
K_W10	Ocena z pracy przygotowanej na prezentację, ocena wywiadu przygotowanego przez studenta	laboratorium
Umiejętności:		
K_U19	Ocena z pracy przygotowanej na prezentację, ocena wywiadu przygotowanego przez studenta	laboratorium
Kompetencje społeczne:		
K_K06 K_K13	Współpraca w ramach grup projektowych, udział w dyskusjach, opracowanie zadań zaliczeniowych	laboratorium

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Efekty uczenia się	**Ocena niedostateczna** Student nie zna i nie rozumie/nie potrafi/nie jest gotów:	**Zakres ocen 3,0-3,5** Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	**Zakres ocen 4,0-4,5** Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	**Ocena bardzo dobra** Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:
K_W10	Student uzyskuje poniżej 50% max. liczby punktów dla danego efektu	Student charakteryzuje się znajomością podstawowych pojęć, zasad i reguł z zakresu komunikacji, wymienia podstawowe bariery i zakłócenia W sposób podstawowy analizuje	Student charakteryzuje się znajomością wielu pojęć, zasad i reguł z zakresu komunikacji, wymienia szereg barier i zakłóceń w tym procesie W sposób rzetelny analizuje znaczenie	Student charakteryzuje się znajomością pojęć, zasad i reguł z zakresu komunikacji i używa ich swobodnie w wypowiedziach Wymienia bariery i zakłócenia w tym procesie

K_U19		znaczenie aktywnego słuchania dla procesu komunikacji i ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń Student odtwarza wiedzę, jednak umiejętności komunikacyjne widoczne w trakcie zajęć są na poziomie podstawowym – jego wypowiedzi jedynie w podstawowym zakresie wskazują na nabycie kompetencji praktycznych w zakresie	aktywnego słuchania dla procesu komunikacji i ma dobrą wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń Student wykazuje umiejętności komunikacyjne na poziomie podstawowym, a wiele z nich zaawansowanym. Potrafi też dokonywać autokorekty w tym zakresie.	W sposób rzetelny analizuje znaczenie aktywnego słuchania dla procesu komunikacji i ma bardzo dobrą wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń Student wykazuje bardzo dobre umiejętności komunikacyjne. Potrafi też dokonywać autokorekty w tym zakresie.
K_K06 K_K13		Student rzadko uczestniczy w dyskusji powołując się w stopniu podstawowym na wiedzę przedmiotową, dość często odwołuje się do przekonań a nie do wiedzy w zakresie przewidzianym tematyką zajęć.	Student bierze udział w dyskusjach tematycznych, zazwyczaj powołując się na wiedzę z zakresu zajęć. Potrafi wykazać się postawą wyważoną, niekonfliktową i w sposób poprawny argumentować swoje zdanie.	Student bierze udział w dyskusjach tematycznych, swobodnie odwołując się do wiedzy i zaznaczając, ze w danym momencie odnosi się tylko do przekonań. Potrafi wykazać się postawą wyważoną, niekonfliktową i w sposób poprawny argumentować swoje zdanie.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	**Obciążenie studenta**	
	Studia stacjonarne	**Studia niestacjonarne**
Udział w zajęciach dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	24	24
Egzamin/zaliczenie		
Udział w konsultacjach		
Projekt / esej	30	30
Samodzielne przygotowanie się do zajęć dydaktycznych	16	16
Przygotowanie się do zaliczenia zajęć dydaktycznych	5	5
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin/ECTS	**75/3**	**75/3**

Obciążenie studenta w ramach zajęć w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem	24	24
Obciążenie studenta w ramach zajęć o charakterze praktycznym	24	24
Obciążenie studenta w ramach zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym	27	27
Obciążenie studenta w ramach zajęć związanych z przygotowaniem do prowadzenia badań		

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Mansfield, P. (1994). *Jak być asertywnym. Naucz się mówić "nie"*. Poznań: Zysk i S-ka.
Radecki, E.W. (2010). *Konflikty i ich rozwiązywanie*. Szczecin: PoNaD.
Wright, H.N. (1996). *Sztuka porozumiewania się*. Warszawa: Świat Książki.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

- Leathers, D.G. (2007). *Komunikacja niewerbalna.* Warszawa: PWN.
- Morreale, S.P., Spitzberg, B.H., Barge, J.K. (2015). *Komunikacja między ludźmi: motywacja, wiedza i umiejętności.* Warszawa: PWN.
- Pease, A., Pease, B. (2007). *Mowa ciała.* Warszawa: Dom Wydawniczy Rebis.
- Argyle, M. (2001). *Psychologia stosunków międzyludzkich.* Warszawa: PWN.
- Davis M., Fanning P. (2007). *Sztuka skutecznego porozumiewania się. Gdańsk:* GWP.
- Ekman P., Davidson R. (1999). *Natura emocji. Podstawowe zagadnienia.* Gdańsk: GWP.
- Nęcki, Z. (2000). *Komunikacja międzyludzka.* Kraków: Antykwa.

Inne materiały dydaktyczne: materiał filmowy dot. niespójności przekazu werbalnego i niewerbalnego, fotografie